BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. rugsėjo 11 d.*

„Dempingas – Kinijos kilmės keraminių plytelių importas – Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 3 ir 5 dalys bei 17 straipsnis (dabar Reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 3 ir 5 dalys bei 17 straipsnis) – Prašymo atlikti galutinio antidempingo muito, nustatyto Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 917/2011, dalinę tarpinę peržiūrą tik dėl dempingo atmetimas – Ilgalaikis aplinkybių pokytis – Atranka – Individualus režimas – Nebendradarbiavimas per tyrimą, po kurio nustatytos galutinės priemonės“

Byloje T-654/16

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, įsteigta Foshan City (Kinija), atstovaujama advokatų B. Spinoit ir D. Philippe,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ir A. Demeneix,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2016 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą C(2016) 4259, kuriuo atmestas prašymas atlikti dalinę tarpinę peržiūrą tik dėl dempingo, susijusią su galutinėmis antidempingo priemonėmis, nustatytomis 2011 m. rugsėjo 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 917/2011 importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai J. Schwarcz (pranešėjas) ir C. Iliopoulos,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. lapkričio 28 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd*, įsteigta Fošane (Kinija), yra keraminių plytelių gamintoja.

2 2011 m. rugsėjo 12 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 917/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės keraminėms plytelėms, galutinis surinkimas (OL L 238, 2011, p. 1, toliau – galutinis reglamentas). Antidempingo muito normos grindžiamos atlikus tyrimą nustatytais dempingo skirtumais, nes pastarieji mažesni nei žalos skirtumai.

3 Atlikdama tyrimą, po kurio nustatytos šios galutinės priemonės, Europos Komisija taikė atranką pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51), paskutinį kartą iš dalies pakeisto 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 37/2014 (OL L 18, 2014, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas) (pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21)), 17 straipsnį. Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, kuriems taikytas individualus režimas, pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 5 dalis) buvo nustatytos individualios antidempingo muito normos. Eksportuojantiems gamintojams, kurie bendradarbiavo atliekant tyrimą, bet nebuvo atrinkti, ir vienam eksportuojančiam gamintojui, kuris atrinktas, bet jam netaikytas individualus režimas, buvo nustatyta antidempingo muito norma, apskaičiuota taikant pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį (dabar – Reglamento Nr. 2016/1036 9 straipsnio 6 dalis) kaip atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumų svertinis vidurkis, t. y. 30,6 %. Prašymus dėl individualaus režimo pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 17 straipsnio 3 dalis) pateikė aštuoni bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai. Nuspręsta individualų režimą taikyti vienam eksportuojančiam gamintojui, nes tai pernelyg neapsunkintų tyrimo. Šis eksportuojantis gamintojas buvo pats reikšmingiausias iš aštuonių individualaus režimo prašymus pateikusių gamintojų. Tačiau po galutinio atskleidimo paaiškėjo, kad šis eksportuojantis gamintojas nepateikė tam tikros būtinos informacijos, todėl išvados dėl šio eksportuojančio gamintojo buvo pagrįstos turimais faktais, remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsniu (dabar – Reglamento 2016/1036 18 straipsnis). Šiam eksportuojančiam gamintojui ir tiems eksportuojantiems gamintojams, kurie nebendradarbiavo atliekant tyrimą, buvo nustatyta antidempingo muito norma, apskaičiuota atsižvelgiant į didžiausią konstatuotą dempingo skirtumą, susijusį su bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo tipiniu produktu, t. y. 69,7 %.

4 Ieškovė nedalyvavo administracinėje procedūroje, po kurios priimtas galutinis reglamentas, todėl jos pavadinimas nėra įtrauktas į galutinio reglamento I priedą. Taigi jos nagrinėjamojo produkto importui taikoma 69,7 % norma.

5 2013 m. rugsėjo 7 d. raštu ieškovė paprašė Komisijos atlikti dalinę tarpinę peržiūrą tik dėl dempingo pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 3 dalis). Šis prašymas motyvuotas, pirma, tuo, kad ieškovė įvedė naują paskirstymo sistemą dalyvaujant susijusiai įmonei, ir, antra, naujos rūšies produktu, kurio nebuvo laikotarpiu nuo 2009 m. balandžio 1 d. iki 2010 m. kovo 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Ieškovė prašyme atlikti peržiūrą nurodė, kad nedalyvavo pradiniame tyrime, nes nežinojo apie galutinę savo produktų, kuriuos tiriamuoju laikotarpiu parduodavo tik vienai Kinijos prekybos bendrovei, paskirties vietą. Dėl jos teiginio, kad ji neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Europos Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu, Komisijos tarnybos

atkreipė ieškovės dėmesį į tai, kad, jei šis teiginys teisingas, tinkama teisinė priemonė siekti 30,6 % muito normos būtų prašyti suteikti naujojo eksportuojančio gamintojo statusą pagal galutinio reglamento 3 straipsnį. Šioje nuostatoje numatyta:

„[Kinijos] gamintojui Komisijai pateikus pakankamai įrodymų, kad jis tiriamuoju laikotarpiu (2009 m. balandžio 1 d.–2010 m. kovo 31 d.) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų [Kinijos] kilmės produktų, kad jis nėra susijęs su eksportuotoju ar gamintoju, kuriems taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir kad jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą eksportuoti į Sąjungą didelį kiekį pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, paprasta balsų dauguma gali iš dalies pakeisti 1 straipsnio 2 dalį, tą gamintoją priskirdama prie neatrinktų bendradarbiaujančių gamintojų, kuriems taikomas 30,6 % dydžio muitas.“

6 Po konsultacijų su Komisija ieškovė 2015 m. vasario 10 d. raštu paprašė sustabdyti jos prašymo atlikti tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį nagrinėjimą, siekiant neužtęsti per šias konsultacijas jos pateikto prašymo suteikti naujo eksportuojančio gamintojo statusą nagrinėjimo.

7 2016 m. sausio 28 d. ieškovė paprašė Komisijos atnaujinti jos prašymo atlikti tarpinę peržiūrą nagrinėjimą. 2016 m. balandžio 13 d. Komisija išsiuntė ieškovei bendros informacijos dokumentą, kuriame išdėstė faktus ir esminius argumentus, kuriais remdamasi ketina atmesti šį prašymą. 2016 m. balandžio 15 d. sprendimu Komisija atmetė prašymą suteikti naujojo eksportuojančio gamintojo statusą. Ji, be kita ko, nurodė, kad atliekant tyrimą nepavyko nustatyti, jog tiriamuoju laikotarpiu ieškovė neeksportavo į Sąjungą nagrinėjamo Kinijos kilmės produkto ir nebuvo susijusi su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos galutiniu reglamentu nustatytos priemonės. Šį sprendimą ieškovė ginčijo byloje *Foshan Lihua Ceramic / Komisija* (T-310/16). 2016 m. balandžio 22 d. ieškovė atsakė į bendros informacijos dokumentą. Ji, be kita ko, nurodė, kad vertindama Komisija padarė teisės klaidą, nes atsisakė pradėti tarpinės peržiūros tyrimą motyvuodama tuo, kad ieškovė nebuvo atrinkta.

8 2016 m. liepos 11 d. sprendimu Komisija atmetė ieškovės prašymą atlikti tarpinę peržiūrą (toliau – ginčijamas sprendimas). Šio sprendimo 8 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė:

„Kaip paaiškinta bendros informacijos dokumento 8 punkte, Komisija per pradinį tyrimą taikė atranką. Todėl ji nagrinėjo nedidelio skaičiaus atrinktų eksportuojančių gamintojų situaciją; ieškovė nebuvo atrinkta. Kadangi galiojančios priemonės yra grindžiamos atrinktų bendrovių tyrimu, teiginys, susijęs su pasikeitusiomis aplinkybėmis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, turi būti susijęs su tomis pačiomis atrinktomis bendrovėms arba su pokyčiais, darančiais poveikį visiems šios šalies eksportuojantiems gamintojams. Kadangi aplinkybių pokytis, kuriuo remiasi ieškovė, yra susijęs tik su jos pačios, o ne visų atrinktų bendrovių arba visų [Kinijos] eksportuojančių gamintojų padėtimi, šis pokytis neturi reikšmės prašymui pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį. Iš tiesų, per pradinį tyrimą ieškovei nebuvo nustatytas individualus dempingo skirtumas, nes ji neprašė taikyti individualaus režimo. Ieškovė negali remtis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi, siekdama, kad jai dabar būtų nustatytas individualus dempingo skirtumas. Priešingu atveju atrankos galimybė netektų *effet utile*. Jeigu jos individualus dempingo skirtumas yra mažesnis už priemonę, taikomą jos eksportui remiantis atranka, jos [prekių] importuotojai gali prašyti grąžinimo pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 8 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 8 dalis). Todėl pareiškėjos <…> prašymas atmetamas.“

Procesas ir šalių reikalavimai

9 2016 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

10 2016 m. gruodžio 7 d. dublike, pateiktame byloje *Foshan Lihua Ceramic / Komisija* (T-310/16), ji prašė šią bylą sujungti su ta byla. 2016 m. gruodžio 16 d. Komisija pareiškė prieštaravimą dėl sujungimo. 2017 m. sausio 23 d. sprendimu Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas nusprendė šių bylų nejungti.

11 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

12 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

13 Ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, kuris susijęs su pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 ir 5 dalių bei 17 straipsnio 3 dalies (11 straipsnio 5 dalis tapo Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 5 dalimi) ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1A priede esančio Susitarimo dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – antidempingo susitarimas) 6 straipsnio 10 dalies 2 punkto pažeidimu. Šį pagrindą ieškovė iš esmės grindžia septyniais argumentais.

14 Pirma, ieškovė iš esmės mano, kad iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies nematyti, jog neatrinkto eksportuojančio gamintojo prašymas atlikti tarpinę peržiūrą turi būti grindžiamas aplinkybių, susijusių su visais eksportuojančiais gamintojais, pasikeitimo įrodymais. Be to, įrodyti tokį aplinkybių pokytį būtų beveik visuomet neįmanoma.

15 Antra, ieškovė mano, kad ji buvo diskriminuojama, nes atrinkti eksportuojantys gamintojai neprivalėjo pateikti tokių įrodymų. Šiuo klausimu ieškovė nesutinka, kad atrinktų ir neatrinktų eksportuojančių gamintojų padėtis skiriasi. Skirtumą tarp šių dviejų eksportuojančių gamintojų grupių lemia ne jų „specifiškumas, ypatumai ar pobūdis“, bet tik tai, jog nustatydama atrankos kriterijus Komisija turi plačią diskreciją.

16 Trečia, kaip matyti iš 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba* (T-276/13, EU:T:2016:340) 189 punkto, eksportuojančiam gamintojui reikia nustatyti individualų režimą, išskyrus atvejus, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad kiekvienas individualus režimas padarytų valdžios institucijų užduotį nepagrįstai sudėtingą ir trukdytų laiku užbaigti tyrimą. Nors Komisija nenustatė ieškovei individualaus režimo, ji nesirėmė tuo, kad ieškovės 2013 m. rugsėjo mėn. peržiūros prašymas trukdytų užbaigti peržiūros tyrimą laiku. Taigi, Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį ir antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punktą. Be to, priešingai, nei tvirtina Komisija, prašymui taikyti individualų režimą pagrindiniame reglamente nenumatytas joks apribojimas laiko atžvilgiu.

17 Ketvirta, iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalies matyti, kad to paties reglamento 17 straipsnio 3 dalis taikoma ir tarpinės peržiūros procedūroms. Todėl atsisakymo pradėti peržiūrą argumentai, susiję su atrankos *effet utile*, yra netinkami.

18 Penkta, PPO sudaryta speciali grupė savo ataskaitoje „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo priemonės dėl tam tikrų krevečių iš Vietnamo“, pateiktoje 2011 m. liepos 11 d. (WT/DS404/R, 7.181 punktas), dėl tarpinės peržiūros nusprendė, kad antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punktas tampa taikytinas tik tada, jeigu neatrinkti eksportuotojai ar gamintojai pateikia vadinamuosius savanoriškus atsakymus. Ieškovės prašymas atlikti tarpinę peržiūrą turėtų būti laikomas savanorišku atsakymu, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

19 Šešta, ieškovė dublike teigia, kad atsižvelgiant į jos prašymą ir tai, kad ji įrodė pasikeitusias individualias ir konkrečias aplinkybes, Komisija bent jau turėjo laikyti ją jau bendradarbiaujančiu eksportuotoju ir pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį taikyti jai antidempingo muito normą, apskaičiuotą kaip atrinktų eksportuojančių gamintojų vidutinis svertinis dempingo skirtumas.

20 Septinta, ieškovė savo argumentus dėl pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies jau nurodė savo atsakyme į bendros informacijos dokumentą, tačiau ginčijamame sprendime Komisija neatsakė į šiuos argumentus ir taip pažeidė ieškovės teisę į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisę į gynybą. Be to, dėl Komisijos atsisakymo suteikti ieškovei naujo eksportuotojo statusą ir tarpinės peržiūros neatlikimo ieškovei negali būti tinkamai taikomos galiojančios normos.

21 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą būtinybė toliau taikyti priemones gali būti peržiūrima, be kita ko, eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojo prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, jog tarpinė peržiūra yra būtina. Nagrinėjamu atveju tokį prašymą pateikė ieškovė, kaip eksportuojanti gamintoja. Be to, šalys neginčija, kad šis prašymas buvo susijęs tik su dempingu.

23 Iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų matyti, kad iš esmės, kai prašymą pateikia eksportuotojas ir kai šis prašymas susijęs tik su dempingu, norint, kad tarpinė peržiūra būtų pradėta, minėtame prašyme turi būti pateikta pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę.

24 Iš jurisprudencijos matyti, kad nagrinėdama prašymą dėl peržiūros, susijusį tik su dempingu, pagal minėtas nuostatas Taryba gali konstatuoti didelį su dempingu susijusių aplinkybių pasikeitimą, o patvirtinusi šių pasikeitimų ilgalaikiškumą turi teisę nuspręsti, kad reikia pakeisti taikomą antidempingo muitą (žr. 2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-169/12, EU:T:2015:231, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

25 Taigi iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies antros ir trečios pastraipų (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 3 dalies antra ir trečia pastraipos) matyti, kad tarpinės peržiūros tikslas yra patikrinti, ar reikia toliau taikyti antidempingo priemones, todėl, kai eksportuotojo prašymas dėl peržiūros susijęs tik su dempingu, institucijos pirmiausia turi įvertinti poreikį toliau taikyti nustatytas priemones, o tam jos turi konstatuoti ne tik didelį su dempingu susijusių aplinkybių pasikeitimą, bet ir šio pasikeitimo ilgalaikiškumą (2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-169/12, EU:T:2015:231, 43 punktas).

26 Dėl 1984 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2176/84 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina ar subsidijuojamo importo iš šalių, kurios nėra Europos ekonominės bendrijos narės (OL L 201, 1984, p. 1), 14 straipsnio 1 dalies, pagal kurią peržiūra turėjo būti atliekama suinteresuotosios šalies prašymu su sąlyga, be kita ko, kad jame pateikiami įrodymai apie pasikeitusias aplinkybes, kurių pakanka šios peržiūros būtinybei pagrįsti, taikymo Teisingumo Teismas pažymėjo, kad peržiūros procedūra turėjo būti vykdoma, jeigu pasikeičia aplinkybės, kuriomis remiantis nustatytos vertės, taikomos reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės (1987 m. vasario 24 d. Sprendimo *Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken / Komisija*, 312/84, EU:C:1987:94, 11 punktas). Būtent remdamasis šia jurisprudencija Bendrasis Teismas dėl 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos

reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) 11 straipsnio 3 dalies (dabar – pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis) taikymo konstatavo, kad peržiūros procedūra siekiama priderinti nustatytus muitus prie aplinkybių, kuriomis jie pagrįsti, pasikeitimo, taigi daroma prielaida, kad tos aplinkybės pasikeitė (2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Medici Grimm / Taryba*, T-7/99, EU:T:2000:175, 82 punktas).

27 Remiantis tuo darytina išvada, kad eksportuojančio gamintojo prašyme atlikti tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį tik dėl dempingo turi būti pateikti įrodymai, jog aplinkybių, kuriomis remiantis buvo apskaičiuotas dempingo skirtumas, į kurį atsižvelgta nustatant tokį prašymą pateikusiam eksportuojančiam gamintojui taikytiną antidempingo muitą, pokytis yra didelis ir ilgalaikis.

28 Šiuo atveju, kadangi ieškovė nedalyvavo tyrime, po kurio priimtas galutinis reglamentas, pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 18 straipsnio 1 dalis) ir pranešimo apie šios pirminės procedūros inicijavimą (OL C 160, 2010, p. 20) 6 punktą ji laikoma nebendradarbiavusia per tyrimą. Išvados, susijusios su nebendradarbiaujančiais eksportuojančiais gamintojais, buvo pagal tas pačias nuostatas pagrįstos turimais duomenimis ir jos gali būti mažiau palankios nei tuo atveju, jei jie būtų bendradarbiavę.

29 Konkrečiai iš 2011 m. kovo 16 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 258/2011, kuriuo importuojamoms [Kinijos] kilmės keraminėms plytelėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 70, 2011, p. 5), 66 ir 77 konstatuojamųjų dalių ir galutinio reglamento 92 ir 93 konstatuojamųjų dalių matyti, kad tokiems nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, kaip ieškovė, yra taikoma antidempingo muito norma, nustatyta atsižvelgiant į didžiausią dempingo skirtumą, konstatuotą dėl bendradarbiavusio eksportuojančio gamintojo reprezentatyvaus produkto, t. y. 69,7 %.

30 Iš to matyti, kad bet kuris tai kategorijai priskirtas eksportuojantis gamintojas turi įrodyti, kad aplinkybės, kuriomis remiantis jis priskirtas prie tokios kategorijos, pasikeitė smarkiai ir ilgam. Minėtos normos nustatymas grindžiamas su atranka susijusiais duomenimis, todėl, kaip teisingai teigia Komisija, ieškovė galėtų įvykdyti šiuo atveju jai tenkančią įrodinėjimo pareigą, įrodydama, kad aplinkybių, kuriomis remiantis nustatytas dempingo skirtumas, į kurį atsižvelgta nustatant atrinktoms bendrovėms taikomą antidempingo muito normą, pokytis yra didelis ir ilgalaikis arba kad tokie pokyčiai turėjo įtakos visiems eksportuojančios šalies eksportuojantiems gamintojams.

31 Kadangi prašyme atlikti tarpinę peržiūrą tik dėl dempingo ieškovė nurodo vien tai, kad įvesta nauja paskirstymo sistema įsteigus susijusią įmonę ir pradėjus gaminti naujos rūšies produktą, kurio nebuvo tiriamuoju laikotarpiu, ji pateikė tik su savo padėtimi susijusią informaciją; tai, beje, ji aiškiai pripažįsta.

32 Iš to matyti, kad Komisija pagrįstai nusprendė, jog ieškovė nepateikė būtinų įrodymų, kurie pagrįstų dalinės tarpinės peržiūros, susijusios tik su dempingu, inicijavimą, todėl atmetė jos prašymą.

33 Šios išvados nepaneigia kiti ieškovės argumentai.

34 Pirma, dėl argumento, susijusio su tariama ieškovės diskriminacija, palyginti su atrinktomis bendrovėmis, viena vertus, pažymėtina, kad remiantis suformuota jurisprudencija lygybės ir nediskriminavimo principai reikalauja, jog panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tačiau ieškovės, kuri nebendradarbiavo per pradinį tyrimą, padėtis, kiek ji susijusi su dempingo skirtumo nustatymu, jokiu būdu nėra tokia pati kaip tyrime dalyvavusių eksportuojančiųjų gamintojų. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje teisės aktų leidėjas numatė, kad nebendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų antidempingo muito norma nustatoma remiantis turimais duomenimis,

kurie gali būti mažiau palankūs nei tuo atveju, jei jie būtų bendradarbiavę. Logiška, kad šios normos nustatymo per pradinę procedūrą būdas turi įtakos sąlygoms, kuriomis toks eksportuojantis gamintojas gali prašyti atlikti dalinę tarpinę peržiūrą tik dėl dempingo, kaip nurodyta šio sprendimo 22–32 punktuose.

35 Kita vertus, ieškovė negali įrodyti, kad buvo diskriminuojama, remdamasi tariama bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, kurie nebuvo atrinkti, diskriminacija, palyginti su tais, kurie buvo atrinkti. Nedalyvavusi pradiniame tyrime, ieškovė neprašė būti atrinkta. Jos argumentas nesusijęs su jos pačios padėtimi, todėl galimas jo pagrįstumas negali lemti ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su ieškove, panaikinimo. Taigi ieškovė neturi jokio suinteresuotumo jį nurodyti (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *JingAo Solar ir kt. / Taryba*, T-157/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:127, 64–72 punktus).

36 Antra, dėl argumentų, susijusių su pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalies ir 17 straipsnio 3 dalies pažeidimu (žr. šio sprendimo 16 ir 17 punktus), pirmiausia primintina, kad, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kurio dalį ji sudaro, tikslus (žr. 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

37 Be to, iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalies matyti, kad „[a]titinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai“. Taigi pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalį peržiūros procedūroms nėra taikomos visos nuostatos, susijusios su procedūromis ir tyrimų atlikimu, kurios taikomos atliekant pradinį tyrimą. Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalį šios nuostatos taikomos peržiūros procedūroms atsižvelgiant į jų reikšmingus ypatumus.

38 Trečia, pagal suformuotą jurisprudenciją peržiūros procedūra iš principo skiriasi nuo pradinio tyrimo procedūros, kurią reglamentuoja kitos pagrindinio reglamento nuostatos. Šios dvi procedūros objektyviai skiriasi tuo, kad importui, dėl kurio atliekama peržiūra, jau buvo nustatytos galutinės antidempingo priemonės ir dėl jo iš principo pateikta pakankamai įrodymų, kad būtų nustatyta, jog šių priemonių panaikinimas greičiausiai skatintų ar leistų pasikartoti dempingui ar žalai. Tačiau kai importui taikomas pradinis tyrimas, jo konkretus tikslas yra nustatyti bet kokio įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį (2005 m. sausio 27 d. Sprendimo *Europe Chemi-Con (Deutschland) / Taryba*, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 48–50 punktai; taip pat žr. 2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-169/12, EU:T:2015:231, 59 ir 60 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

39 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad kai kurios iš pradinį tyrimą reglamentuojančių nuostatų neturi būti taikomos peržiūrai, atsižvelgiant į pagrindiniame reglamente numatytos sistemos bendrą turinį ir tikslus (žr. 2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-169/12, EU:T:2015:231, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymas taip, jog individualus režimas taip pat numatytas prašymą atlikti tarpinę peržiūrą, kurį pateikė per pradinį tyrimą nebendradarbiavęs eksportuojantis gamintojas, nagrinėjimui, prieštarautų tarpinės peržiūros procedūros tikslui, išdėstytam šio sprendimo 22–27 punktuose. Laikantis tokio požiūrio neįmanoma įvertinti, ar aplinkybės, kuriomis remiantis buvo apskaičiuotas dempingo skirtumas, į kurį atsižvelgta nustatant minėtam eksportuojančiam gamintojui taikomą antidempingo muitą, smarkiai pasikeitė ir ar toks pokytis ilgalaikis. Tuomet duomenys, gauti analizuojant informaciją, susijusią su atrinktais eksportuojančiais gamintojais, būtų lyginami su aptariamo eksportuojančio gamintojo duomenimis.

41 Todėl vertinant, ar reikia pradėti tarpinės peržiūros tyrimą, remiantis dviem tariamai pasikeitusiomis aplinkybėmis, kurias nurodo ieškovė, individualus režimas nereikalingas. Kitu atveju ieškovė galėtų apeiti reikalavimus dėl įrodinėjimo pareigos, kurie pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies taikymo tikslais jai taikytini dėl jos, kaip nebendradarbiavusios per pradinį tyrimą bendrovės, statuso.

42 Iš to matyti, kad pagrindiniame reglamente nustatytos sistemos bendra struktūra ir tikslai neleidžia ieškovei remtis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalimi ir 17 straipsnio 3 dalimi prašant nustatyti individualią antidempingo muito normą pasibaigus jos inicijuotai procedūrai pagal to paties reglamento 11 straipsnio 3 dalį. Taip pat negalima sutikti su tuo, kad ieškovė savo argumentus grindžia antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punktu, nes ši nuostata, išskyrus jos antrą sakinį „Turi būti palikta galimybė savanoriškai pateikti atsakymus“, yra perkelta į pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dali, o ieškovė neteigia, kad toks perkėlimas į nacionalinę teisę yra netinkamas.

43 Šias išvadas, visų pirma, patvirtina pagrindinio reglamento 17 straipsnio ir ypač jo 3 dalies tekstas ir struktūra; pagal minėtą nuostatą joje numatytas individualus režimas taikomas tik atliekant tuos tyrimus, kuriems Komisija taiko atranką. Iš tiesų joje nustatyta, kad „kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas“. Tačiau tarpinės peržiūros prašymo nagrinėjimas yra atskiras nuo nagrinėjimo, po kurio nustatomos galutinės antidempingo priemonės (žr. šio sprendimo 38 punktą), ir, priešingai, nei per posėdį teigė ieškovė, nėra jo tęsinys. Šių dviejų tyrimų atskirumą taip pat patvirtina jų santykis pagrindiniame reglamente. Iš tiesų, pirma, prašyti tarpinės peržiūros pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą eksportuojantis gamintojas gali tik praėjus metams po galutinių priemonių įvedimo, antra, tarpinės peržiūros tiriamasis laikotarpis eina po pradinio tyrimo tiriamojo laikotarpio (2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *CM Eurologistik ir GLS*, C-283/14 ir C-284/14, EU:C:2016:57, 72 punktas; 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Cixi Jiangnan Chemical Fiber ir kt. / Taryba*, T-537/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:428, 71 punktas ir generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *CM Eurologistik ir GLS*, C-283/14 ir C-284/14, EU:C:2015:628, 29 punktas) ir, trečia, tarpinės peržiūros tyrimas gali būti atliekamas, be kita ko, tik dėl dempingo ar žalos, o pradinis tyrimas turi būti išsamus.

44 Šiuo atveju, nagrinėdama ieškovės prašymą atlikti tarpinę peržiūrą, Komisija nevykdė atrankos pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento 2016/1036 17 straipsnio 1 dalis). Ji nagrinėjo šį prašymą tiesiogiai, remdamasi jame pateikta informacija. Todėl pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalis šioje procedūroje buvo netaikytina.

45 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, ji negali bet kuriuo momentu prašyti individualaus nagrinėjimo pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį siekdama, kad Komisija peržiūrėtų ieškovės importui taikomą antidempingo muito normą. Antidempingo muito normos gali būti keičiamos tik taikant pagrindinio reglamento 11 ir 12 straipsnius (12 straipsnis dabar – Reglamento 2016/1036 12 straipsnis). Ieškovės prašymas buvo pateiktas remiantis pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi, ir šio sprendimo 41 ir 42 punktuose jau konstatuota, kad to paties reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymas šiuo atveju nebuvo tinkamas šiame kontekste.

46 Galiausiai, jei pradinio tyrimo metu atliekama atranka, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalies ketvirtos pastraipos (dabar – Reglamento 2016/1036 11 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa), naujas eksportuojantis gamintojas negali prašyti atlikti peržiūros pagal tos pačios dalies pirmesnes pastraipas. Taip siekiama išvengti, kad tokie eksportuojantys gamintojai neatsidurtų palankesnėje padėtyje nei tie eksportuojantys gamintojai, kurie bendradarbiavo per pradinį tyrimą, tačiau nebuvo atrinkti ir kuriems dėl to nustatyta antidempingo muito norma, apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Nėra pagrindo manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo leisti, kad per pradinį tyrimą nebendradarbiavusiam eksportuojančiam gamintojui, pasibaigus peržiūros procedūrai, būtų nustatyta individuali antidempingo muito norma, nors tokia galimybė nesuteikta naujiems eksportuojantiems gamintojams.

47 Trečia, tik dublike ieškovė nurodė argumentą, kad Komisija galėjo bent jau nuo to momento laikyti ją bendradarbiaujančia eksportuojančia gamintoja ir dėl šios priežasties taikyti jai antidempingo muito normą, kuri pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį taikytina bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams. Klausiama dėl to per posėdį, ieškovė pripažino, kad tai yra naujas pagrindas, susijęs su pastarosios nuostatos pažeidimu, nepateikdama jokių argumentų, kad šis

pagrindas grindžiamas teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procedūrai, ar kad jį reikėtų laikyti ieškinyje pateikto argumento išplėtojimu. Todėl jis nepriimtinas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsnį.

48 Ketvirta, dėl teiginių, grindžiamų antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punkto aiškinimu PPO sudarytos specialios grupės ataskaitoje „Jungtinės Amerikos Valstijos – Antidempingo priemonės dėl tam tikrų krevečių iš Vietnamo“, priimtoje 2011 m. liepos 11 d. (WT/DS404/R, 7.181 punktas), pakanka konstatuoti, kad nei iš ieškovės cituojamos šios ataskaitos ištraukos, nei iš kitų šios ataskaitos ištraukų, susijusių su šio straipsnio aiškinimu, nematyti, kad už antidempingo tyrimų vykdymą atsakingos institucijos, kaip Komisija, būtų įpareigotos pradėti tarpinės peržiūros procedūrą, numatytą pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje, remdamosi vien informacija apie tariamas pasikeitusias aplinkybes, turinčias įtakos eksportuojančiam gamintojui, nebendradarbiavusiam per pradinį tyrimą, kuriame taikyta atranka. Iš tos ataskaitos taip pat nematyti, kad tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama šioje byloje, toks eksportuojantis gamintojas galėtų remtis antidempingo susitarimo 6 straipsnio 10 dalies 2 punktu, pateikdamas prašymą atlikti tarpinę peržiūrą, kuris pagrįstas su juo pačiu nesusijusia informacija.

49 Penkta, ieškovė kaltina Komisiją, kad ginčijamame sprendime ji neatsakė į ieškovės argumentus dėl pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies. Tačiau, kaip ką tik nuspręsta, ši nuostata nagrinėjamu atveju neturi jokios reikšmės aiškinant ir taikant pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį, kaip nurodyta šio sprendimo 22–32 punktuose. Aiškiai neatsakydama į argumentus dėl šiuo atveju netaikomos nuostatos, Komisija negalėjo pažeisti teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą.

50 Todėl vienintelį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

52 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Paskelbtas 2018 m. rugsėjo 11 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.